

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

सानियुक्तापितुर्गेहे ब्राह्मणातिथिपूजने ॥ उग्रं पर्यचरद्द्वोरं ब्राह्मणं संशितव्रतं ॥ ३२ ॥ निगूढनिश्चयं धर्मयंतं दुर्वाससं विदुः ॥ तमुग्रं शंसितात्मानं सर्वयत्नैरतो
षयत् ॥ ३३ ॥ तुष्टोभिचारसंयुक्तमाचक्षेयथाविधि ॥ उवाच चैनां भगवान्प्रीतोऽस्मि सुभगे तव ॥ ३४ ॥ यं यं देवं त्वमेतेन मंत्रेणावाहयिष्यसि ॥ तस्य तस्य
प्रसादात्त्वं देवि पुत्रान् जनयिष्यसि ॥ ३५ ॥ एवमुक्त्वा च सावाला तदा कौतूहलान्विता ॥ कन्यासती देवमर्कमाजुहावयशस्विनी ॥ ३६ ॥ प्रकाशकर्ता भगवां
स्तस्यांगर्भं दधौ तदा ॥ अजीजनत्सुतं चास्यां सर्वशस्त्रभृतां वरं ॥ ३७ ॥ सकुण्डलं सकवचं देवगर्भं श्रियान्वितं ॥ दिवाकरसमं दीप्त्या चारुसर्वांगभूषितं ॥
॥ ३८ ॥ निगूहमाना जातं वै बंधुपक्षभयात्तदा ॥ उत्ससर्ज जले कुंती तं कुमारं यशस्विनं ॥ ३९ ॥ तमुत्सृष्टं जले गर्भं राधाभर्ता मिहायशाः ॥ राधायाः कल्पयामा
स पुत्रं सोऽधिरथस्तदा ॥ ४० ॥ चक्रतुर्नामधेयं च तस्य बालस्य तावुभौ ॥ दंपती वसुषेणेति दिक्षु सर्वासु विश्रुतं ॥ ४१ ॥ संवर्धमानो बलवान्सर्वास्त्रेषूत्तमोऽभ
वत् ॥ वेदांगानि च सर्वाणि जजाप जयतां वरः ॥ ४२ ॥ यस्मिन्काले जपन्नास्ते धीमान्सत्यपराक्रमः ॥ नादेयं ब्राह्मणेष्वसीत्तस्मिन्काले महात्मनः ॥ ४३ ॥ त
मिन्द्रो ब्राह्मणो भूत्वा पुत्रार्थं भूतभावनः ॥ ययाचे कुण्डले वीरं कवचं च सहांगजं ॥ ४४ ॥ उत्कृत्य कर्णोत्थं ददत्कवचं कुण्डले तथा ॥ शक्तिं शक्रो ददौ तस्मै विस्मित
श्चेदमब्रवीत् ॥ ४५ ॥ देवासुरमनुष्याणां गंधर्वो रगरक्षसां ॥ यस्मिन्क्षेप्यसि दुर्धर्षस एको न भविष्यति ॥ ४६ ॥ पुरा नाम च तस्यासीद्वसुषेण इति क्षितौ ॥ त
तो वै कर्तनः कर्णः कर्मणा तेन सोऽभवत् ॥ ४७ ॥ आमुक्तकवचो वीरो यस्तु जज्ञे महायशाः ॥ सकर्ण इति विख्यातः पृथायाः प्रथमः सुतः ॥ ४८ ॥ स तु सूतकुले वी
रो वदधे राजसत्तम ॥ कर्णेन रवरश्चेष्टं सर्वशस्त्रभृतां वरं ॥ ४९ ॥ दुर्योधनस्य सचिवं मित्रं शत्रुविनाशनं ॥ दिवाकरस्य तं विद्विराजन् शमनुत्तमं ॥ ५० ॥ य
स्तु नारायणो नाम देवदेवः सनातनः ॥ तस्यांशो मानुषेष्वसीद्वसुदेवः प्रतापवान् ॥ ५१ ॥ शेषस्यांशश्च नागस्य बलदेवो महाबलः ॥ स नत्कुमारं प्रद्युम्नं वि
द्विराजन्महौजसं ॥ ५२ ॥ एवमन्ये मनुष्ये द्रावहवो शादिवौकसां ॥ जज्ञिरे वसुदेवस्य कुले कुलविवर्धनाः ॥ ५३ ॥ गणस्त्वप्सरसां यो वै मयाराजन् प्रकीर्तितः ॥
तस्य भागः क्षितौ जज्ञे नियोगाद्वासवस्य ह ॥ ५४ ॥